

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

Mei - Hemelvaart 2020

www.luisapiccarreta-goddelijkewil.org

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

Hoogfeest Hemelvaart van de Heer

1

Al heeft Hij ons verlaten,
Hij laat ons nooit alleen.
Wat wij in Hem bezaten
is altijd om ons heen
als zonlicht om de bloemen,
een moeder om haar kind.
Teveel om op te noemen
zijn wij door Hem bemind.

Brengen wij dank aan Hem die leeft,
die ons het heil geschonken heeft,
die ons in zijn triomf betreft
en tot het hemels leven wekt.

Wij met de hemelingen saam
verheugen ons in Jezus' naam,
daar Hij thans in hun midden staat
en ons op aarde niet verlaat.

Nu stijgt Gij op naar 't hemels licht,
op U zij heel ons hart gericht,
zend van de Vader nu uw Geest,
uw gave op het Pinksterfeest.

Tijdens deze coronatijd worden er vele initiatieven genomen om gelovigen toch dagelijks een Eucharistieviering aan te reiken - om dankbaar en blij om te zijn. Vele coronaweken lang kregen we zo de kans om via de media Eucharistie met Aanbidding te volgen met Paus Franciscus in de huiskapel van Santa Marta te Rome. Sinds 18 mei kan het niet langer, in Italië mogen priesters en gelovigen (gelukkig en hoe genadevol!) immers weer samen Eucharistie vieren – dus ook in Corato! Eveneens op andere plaatsen kan dit opnieuw. Voor Nederland is een naderende datum gekend waarop ook daar publieke missen worden hernomen. Maar in Vlaanderen (en de rest van ons land) “moeten de gelovigen nog even geduld hebben vooraleer ze hun religie opnieuw in groep kunnen beleven...”

Hoe gezegend zijn we dus Luisa's geschriften te hebben waarin de Eucharistie zo vaak aan bod komt... Hoe gezegend zijn we het Leven in de Goddelijke Wil te kennen waardoor we weten dat die Wil van God het doel is van de heiligheid en de sacramenten het middel ertoe zijn:

“Bij de Schepping gaf Ik de mens geen wet, noch stelde Ik toen de sacramenten in. Maar Ik gaf de mens alleen Mijn Wil, omdat dit meer dan volstaat... Wanneer Ik hem eeuwen later wel een wet gaf was het omdat de mens zijn oorsprong had verloren en dus de middelen en het doel was kwijtgeraakt... De mens ging echter, ondanks Mijn wet, toch verloren. Bij Mijn komst op aarde stelde Ik daarom de sacramenten in als krachtigere en machtigere middelen om Hem te redden...

Voor de ziel volstaat nochtans Mijn Wil, die oorsprong, middel en doel is om zich veilig te stellen. Mijn Wil is voldoende om tot Goddelijke heiligheid op te stijgen...” (deel 17, 10.6.1924)

Dit gaat de sacramenten wel niet onderwaarderen. Lees (herlees) hiervoor nog eens de voetnoot op blz 39 van 'HEILIGEN IN DE GODDELIJKE WIL'.

En hoe verklarend wordt ook in volgende passage beschreven wat Leven in de Goddelijke Wil betekent. Luisa schrijft:

De sacramentele sluiers vormen als het ware een spiegel, en Jezus is daar binnenin – levend en reëel...

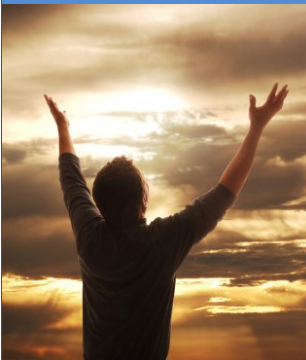

Mijn lieve Jezus zei me: *“Mijn dochter, deze spiegel staat voor de gedaanten van het brood dat Mij in haar gevangen houdt. Ik vorm Mijn Leven in de hostie, maar de hostie geeft Mij helemaal niets – niet één enkele genegenheid, geen enkele hartslag, niet het kleinste ‘Ik houd van U’. Zij is als dood voor Mij. Ik blijf alleen, zonder een enige schaduw van beloning. Daarom is Mijn liefde bijna ongeduldig om naar buiten te komen, dit glas aan diggelen te slaan, in de harten af te dalen en daarin de genoegdoening te vinden die de hostie Mij niet weet te geven, of niet kan geven.*

Maar weet jij waar Ik Mijn echte beloning vind? In de ziel die leeft in Mijn Wil. Wanneer Ik afdaal in haar hart, verteer Ik onmiddellijk de gedaanten van de hostie, omdat Ik weet dat veel edeler gedaanten - Mij veel dierbaarder - klaar staan om Mij gevangen te zetten om Mij zo niet uit dat hart te laten verdwijnen. Dit hart wil Mij niet alleen in zichzelf leven geven, maar leven voor leven. Ik zal dus niet alleen zijn maar in Mijn trouwste gezelschap. Wij zullen twee harten zijn die samen kloppen. Wij zullen verenigd liefhebben, onze verlangens zullen één zijn. Zo verblijf Ik in haar en daar leef Ik het Leven, levend en reëel, net zoals Ik doe in het Allerheiligste Sacrament.

En weet je wat deze gedaanten zijn die Ik aantref in de ziel die Mijn Wil doet? Het zijn haar akten gedaan in Mijn Willen die zichzelf, meer dan gedaanten, rondom Mij leggen en Mij gevangen zetten, maar in een edele, goddelijke gevangenis, geen donkere, omdat haar akten gedaan in Mijn Wil haar, meer dan de zon, verlichten en verwarmen. O hoe gelukkig voel Ik Mij Mijn ware Leven in haar te vormen omdat Ik Mij als in Mijn Hemels Koninklijk Paleis voel. Kijk naar Mij in je hart en zie hoe gelukkig Ik ben, hoe Ik geniet en de zuiverste vreugden smaak!"

En ik: 'Mijn geliefde Jezus, is wat U zegt niet iets nieuw en vreemd – dat U in wie leeft in Uw Wil Uw eigen Leven vormt? Is het niet eerder het mystieke Leven dat U vormt in de harten van wie Uw Genade bezitten?'

En Jezus: "Neen, neen, het is geen mystiek Leven als voor hen die Mijn Genade bezitten maar niet leven met hun akten vereenzelvigd met Mijn Willen – zij hebben onvoldoende materiaal om de gedaanten te vormen die Mij gevangen kunnen zetten.

Het zou zijn alsof de priester geen hostie heeft en toch de woorden van de consecratie wil uitspreken. Hij zou ze wel uitspreken maar zeggen tot een lege ruimte – Mijn sacramenteel Leven zou zeker als dusdanig geen bestaan hebben. Op die manier ben Ik dus in de harten van wie, al bezitten zij Mijn Genade, niet helemaal in Mijn Wil leven. Ik ben in hen aanwezig door de Genade, maar niet in werkelijkheid."

En ik: 'Mijn liefde, maar hoe kan het zijn dat U werkelijk kan leven in de ziel die in Uw Wil leeft?'

En Jezus: 'Mijn dochter, leef Ik in de sacramentele hostie misschien niet levend en reëel, met Lichaam, Bloed, Ziel en Godheid? En hoe komt het dat Ik in de hostie leef met Lichaam, Bloed, Ziel en Godheid? Omdat daar geen wil is die zich verzet tegen die van Mij. Indien Ik in de hostie een wil zou aantreffen tegengesteld aan Mijn Wil, zou Ik daarin reëel, noch eeuwigdurend Leven kunnen vormen. Dit is ook de reden waarom de sacramentele gedaanten verteerd worden wanneer de schepselen Mij ontvangen – omdat Ik er geen menselijke wil vind, met Mij verenigd, die zijn wil wenst te verliezen om die van Mij te verwerven. Ik vind echter een wil die wil handelen, dingen wil doen op zijn eentje. Zo breng Ik een kort bezoek en ga weer bij haar weg.

Anderzijds, bij iemand die leeft in Mijn Wil, zijn Mijn Willen en dat van haar één. En indien Ik dit doe in de hostie, hoeveel te meer dan in haar. Meer nog, Ik vind er immers een hartslag, een genegenheid, Mijn terugkeer en Mijn belangstelling – dingen die Ik niet vind in de hostie. Voor de ziel die leeft in Mijn Wil is Mijn reële leven in haar nodig, hoe zou zij anders kunnen leven in Mijn Willen?

Ach! Jij wil niet begrijpen dat de heiligheid van het leven in Mijn Wil een heiligheid is die compleet verschilt van de andere heiligheden. Met uitzondering van de kruisen, de verstervingen, de noodzakelijke levensakten die, verricht in Mijn Wil, de ziel mooier maken, is het niets anders dan het leven van de Zaligen in de Hemel die - omdat zij leven in Mijn Wil - uit kracht van die Wil Mij allen in zich hebben alsof Ik er was voor elkeen afzonderlijk – levend en reëel – en dit niet op mystieke wijze, maar werkelijk wonend in hen.

En net zoals dit geen Hemels leven kan worden genoemd indien zij Mij niet als hun eigen leven in zich hebben - en hun geluk volledig, noch volmaakt zou kunnen zijn indien zelfs een gering deeltje van Mijn Leven in hen zou ontbreken - zo zou, voor iemand die in Mijn Wil leeft, Mijn Wil in haar volledig, noch volmaakt zijn omdat Mijn reële Leven, dat deze Wil voortbrengt, zou ontbreken. Het is waar dat dit allemaal wonderen zijn van Mijn liefde – zelfs meer, het is het wonder van alle wonderen.

Mijn Wil heeft dit wonder tot op heden in Zichzelf besloten gehouden en verlangt dit nu naar buiten te brengen om zo het oorspronkelijke doel van de Schepping van de mens tot stand te brengen. Ik wil daarom in jou Mijn eerste reële Leven vormen.”

Toen ik dit hoorde, zei ik: ‘Ach! Mijn Liefde, Jezus, nu voel ik mij door al deze contrasten zo slecht, en dat weet U. Het is waar dat dit dient om mijzelf meer over te geven in Uw armen en om U te vragen wat zij mij niet geven. Maar ondanks dat voel ik een adem van verstoring die de vrede van mijn ziel verontrust. En U zegt dat U Uw reële Leven in mij wil vormen? O, hoever sta ik daar van af!’

En Jezus weer: “Dochter, maak je daar geen zorgen over. Wat Ik wil is dat jij niets van jezelf inbrengt en dat jij gehoorzaamt, zoveel als je kan. Het is bekend dat alle andere heiligheden – die van de gehoorzaamheid en van de andere deugden – niet vrij zijn van kleinzieligheid, verstoring, conflicten en tijdverlies, die het vormen van een mooie zon verhinderen. Zij vormen ten hoogste een kleine ster. Alleen de heiligheid van Mijn Wil is vrij van deze ellenden. Bovendien bevat Mijn Wil alle Sacramenten en hun vruchten. Geef je daarom helemaal over aan Mijn Wil, maak Hem je eigen en je zal de vruchten ontvangen...

Ik beveel je aan geen tijd te verliezen omdat je door het verliezen van tijd Mijn reële Leven, dat Ik in jou aan het vormen ben, belemmert.”

(deel 16, 5.11.1923)

*Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen*